

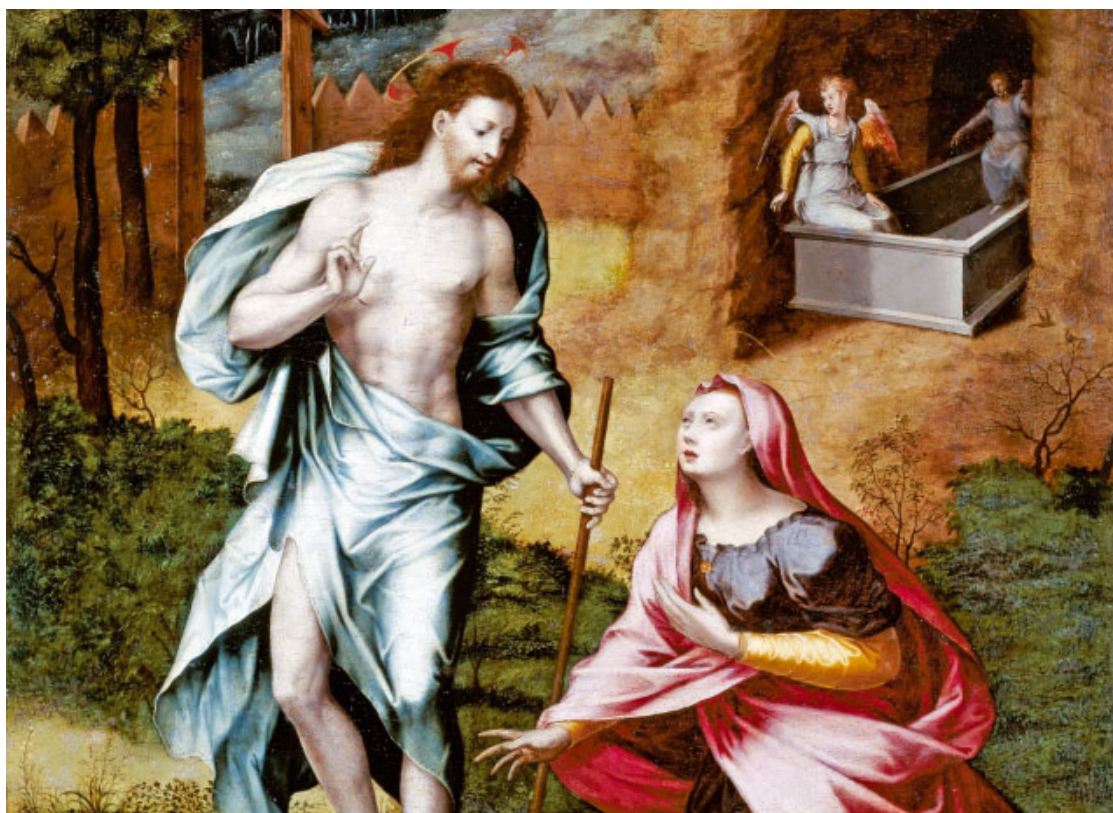

full DOMINICAL

ANEU MAR ENDINS

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Bisbe de Terrassa

¡Crist viu i és la nostra esperança!

Noli me tangere, 1570, de Vallejo Cósida. Museu del Prado, Madrid (Espanya)

¡Santa Pasqua de Resurrecció a tots! ¡Crist viu i és la nostra esperança! Avui vull fer referència a l'Exhortació Apostòlica postsinodal del Sant Pare Francesc *Christus vivit*, dedicada als joves, fruit de la XV Assemblea Ordinària General del Sínode dels Bisbes que es va celebrar del 3 al 28 d'octubre de 2018, que es va presentar el propassat 2 d'abril. Les dues primeres paraules del text, que es converteixen en el títol de l'exhortació, resumeixen el seu contingut i ens ofereixen una clau hermenèutica per a interpretar tot el text. El missatge fonamental que el Sant Pare vol transmetre, tal com es va destacar en la presentació, és que Jesucrist no pertany només al passat, sinó també al present i al futur, perquè ell és la Vida eterna. Per això, cada generació de creients

descobreix en ell un contemporani i un company de camí. El papa Francesc ha volgut fer coincidir la publicació d'aquest document amb l'aniversari de la mort de sant Joan Pau II, el Papa que va escriure la primera Carta als joves del món l'any 1985, amb ocasió de l'Any Internacional de la Joventut.

¡Crist viu i és la nostra esperança! En el capítol quart de l'esmentada Exhortació Apostòlica el Papa es refereix al gran anunci que hem d'escoltar atentament: que Déu és amor, que Crist et salva a tu i és viu, que l'Esperit dona vida. Déu és misericòrdia, és Amor i ens estima personalment. La Bona Nova de l'Evangeli és que som fills de Déu. Som cridats a contemplar i a viure l'experiència de l'amor de Déu, a contemplar i fer

experiència de Déu Pare misericordiós. Estem cridats a viure i a ser testimonis d'aquesta experiència de filiació. També contemplem la grandesa de l'ésser humà, que és dignificat fins al punt de ser fill de Déu, cridat a formar una família en fraternitat i comunió. Finalment, hem de viure l'actitud filial confiant plenament en el Pare i en la seva providència amorosa, «com un nen a la falda de la mare» (*Salm 130,2*).

Crist ens salva. Ell lliurà la seva vida a la creu per a salvar-nos; donà la vida per tots i per cada un dels redimits. Amb sant Pau podem repetir: «La vida que ara visc en aquesta carn, la visc gràcies a la fe en el Fill de Déu, que m'ha estimat i s'ha entregat ell mateix per mi» (*Ga 2,20*). Des de la contemplació de la creu copsem l'immens amor de Déu a totes les persones, de qualsevol lloc i temps. Un amor infinit, encarnat en l'actuació misericordiosa de Jesús, que a la creu culmina amb la seva realització més gran. Allò que dona valor redemptor a la crucifixió no és tant el dolor patit sinó l'immens amor de Déu que no s'atura davant del sofriment més gran. Allò que salva la humanitat és l'amor infinit de Déu encarnat en aquesta mort. Però el crucificat «al tercer dia, com deien ja les Escriptures, ressuscità» (*1Cor 15,4*). La Resurrecció del Senyor és, en definitiva, la seva consagració com el Salvador, com el Senyor que conquista la vida i ja domina sobre la mateixa mort, que ha estat vençuda.

L'Esperit dona vida. És el principi vivificant de l'Església, «l'ànima de l'Església», el «cor de l'Església». La caritat cristiana és un amor sobrenatural, i és l'horitzó on l'Esperit Sant col·loca els fidels de Crist; també aquest mateix Esperit promou en el nostre interior una autèntica pregària cristiana, ve en ajut de la nostra feblesa per a ensenyar-nos a demanar allò que ens convé; és creador d'unitat dintre de la comunitat cristiana a través del vincle de l'amor, i també impulsa a establir relacions de caritat amb totes les persones, sigui quina sigui la seva condició. L'Esperit Sant prepara els cors per a rebre l'anunci salvador i els dinamitza perquè donin fruits propis de la vida pasqual: amor, pau, paciència, afabilitat, bondat, fidelitat, mansuetud, sobrietat, goig (cf. *Ga 5,23*). ¡Santa Pasqua, doncs, a tots vosaltres!

ENTREVISTA

Càritas i l'Administració

TERESA BERMÚDEZ

«A Càritas partim dels principis de subsidiarietat, de participació i de solidaritat; des d'aquí ens fem presents al territori per acostar-nos a la realitat de les persones vulnerables». Càritas dona resposta a allò que no està cobert —o que ho està de manera insuficient— per les administracions públiques, «perquè no poden arribar a tot i necessiten treballar conjuntament amb el tercer sector en el disseny i la implementació de les polítiques socials», afirma Teresa Bermúdez, responsable a Càritas de la zona territorial del Barcelonès Sud (Sants, La Marina, l'Hospitalet i Cornellà de Llobregat).

Quines polítiques socials poden combatre la pobresa?

Hi ha polítiques que generen desigualtat, pobresa i exclusió social. Des de Càritas pensem que la pobresa és en si mateixa un problema urgent de drets humans, i sovint és conseqüència de la seva vulneració. Cal prioritzar polítiques públiques dirigides a augmentar la protecció social, l'habitatge social, la salut per a tothom, el treball digne i un salari just, l'atenció a les famílies, i que tractin a totes les persones amb dignitat i igualtat.

Per què es criminalitza la pobresa?

Perquè partim que la pobresa és un problema individual i, per tant, se sent rebuig per la persona pobra, a qui *culpem* de la seva situació. Per ajudar les persones hem de recuperar el vincle social amb l'altre, hem de poder conèixer quines són les causes estructurals que causen la pobresa i contribuir a recuperar el teixit i la xarxa comunitària.

La tasca que realitzeu t'enforteix la fe?

Sí, treballar per les persones dona sentit a la meua fe i alhora l'alimenta. La meua feina és una forma de concretar el fet de ser cristiana, i m'ajuda a ser fidel al missatge de Jesús. Un missatge que ens porta a lluitar pel bé comú, per la igualtat i la justícia. La meua fe pren tot el sentit quan es posa al servei dels altres, i és un privilegi poder fer-ho en una organització com Càritas, que pren també aquests principis com a centre de la seva acció.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

Posa't davant Jesús!

Fa un temps, una jove d'uns vint anys va viure l'experiència d'un recés que va trasbalsar la seva vida. N'ha parlat amb un company del grup de joves del qual forma part, que té la seva edat i estudia a la universitat. És un jove que, iniciat pels pares en la fe, està passant un temps de preguntes sobre el sentit de la vida, l'amor, el futur, la vivència de la fe en el dia a dia... La seva amiga li recomanà que fes un recés amb altres joves. Ell, vençudes algunes reticències, s'hi va inscriure. Dies abans del recés va rebre una carta de la seva companya de grup.

«Benvolgut Miquel! En tot el que hem anat comentant aquestes darreres setmanes, he pogut intuir les teves ganes de buscar una vida més autèntica, més plena, més ferma. No sé si és la millor manera de definir-ho. M'ha fet la impressió, moltes vegades, que busques alguna cosa o que vols fer algun pas, però que hi ha quelcom que t'impedeix de fer-ho amb més convenciment. «Mira, soc a la porta i truco. Si algú escolta la meua veu i obre la porta, entraré a casa seva i soparé amb ell, i ell amb mi» (Ap 3,20).

«Celebro la teua decisió de fer el recés. Estic convençuda que hi vas amb

la idea que hi pots trobar alguna cosa que et farà molt de bé. Posa't en mans de Déu, deixa'l entrar a la teua vida, obre't a la seva presència i, confiadament, aboca't a la pregària. No tinguis por de canviar, de deixar que Ell entri en la teua vida perquè la pugui transformar. No es tracta de deixar d'ésser qui ets, sinó d'ésser més tu, potenciant tot allò de bo que Déu ja ha posat en la teua persona. Així doncs, et convido a anar, quan puguis, a la capella; agenolla't davant el mateix Jesús i expressa-li tot el que sents: les teves pors, les teves alegries, les teves esperances, les teves ferides, les teves il·lusions i tot el que portis al cor. I, en acabar, obre les orelles per deixar que Ell et parli i puguis experimentar la seva veu silenciosa, però càlida i ferma, que t'omple de pau i t'aixeca, per proposar-te una vida nova i s'ofereix per carregar amb tu les teves dificultats i contrarietats. I recorda que Déu és sempre molt bon pedagog. No ve a retreure't res, a ofegar-te o a pressionar-te. Ans al contrari!». «Ell els diu: Veniu ara vosaltres sols en un lloc deshabitats i reposeu una mica» (Mc 6,31).

En Miquel va anar al recés amb molt d'ànim, obert a la irrupció de Déu en la seva vida.

HECHOS DE VIDA

«¡Cristo viviente! ¡Millones de personas te aman!»

El Dr. Collins fue director del Instituto de Investigación del **Genoma Humano** de EE.UU. y de otras naciones. Fue el científico que secuenció los **3,1 trillones de letras** del libro del **G. H.** y que: «**Vislumbro a Dios**» (inicios s. XXI). El propio Dr. Collins narra **su conversión** de esta manera:

—«Era un día primaveral, por la Cordillera de las Cascadas (costas del Pacífico). La majestad y belleza de la creación de Dios, superó mi resistencia. Al doblar un recodo vi una cascada congelada de cientos de pies de altura. Supe que la búsqueda había terminado. Me **arrodillé** sobre las hierbas del pasto con gotas de rocío y pequeñas margaritas. Me **rendí ante Jesucristo.**»

Collins recitó las palabras siguientes, de su fe en **Cristo Resucitado**:

—«**¡Cristo viviente! Millones de personas te aman y te siguen hoy, como ayer, mañana y siempre.**»

«Después de las palabras de **Amor, lloré...**»

Es **Cristo Viviente**. Su amor es **capaz** de dar **vida** y **renovar** los **corazones** y las **voluntades** de **millones** de **personas** que le **aman**.

Charles de **Foucauld** afirmó: «La **hora mejor empleada** de nuestra **vida** es **aquella** en la que **más** hemos **amado** a **Jesucristo.**»

J.M. Alimbau Argila
Pbro., lic. en teol., medalla de plata del Inst. de Teol. Espiritual de BCN

Lectures de la missa diària i santoral

22. □ Dilluns dins l'octava de Pasqua (lit. hores: **1a setm.**) [Ac 2,14.22-32 / Sl 15 / Mt 28,8-15]. Sant Caius o Gai (de Dalmàcia) i sant Soter, papes i mrs.; sant Agapit I, papa; santa Senorina, vg.

23. □ Dimarts dins l'octava de Pasqua [Ac 2,36-41 / Sl 32 / Jn 20, 11-18]. La solemnitat litúrgica de Sant Jordi, soldat mr. (s. IV), nat a Lidda i mort a Capadócia, patró de Catalunya (1456), es trasllada a l'1 de maig. Sant Gerard o Grau, bisbe; sant Adalbert (956-997), bisbe de Praga i mr.; beat Gil d'Assís, rel. franciscà; beata Elena d'Udine, rel. agustina; beata Teresa-Maria de la Creu, vg. carmelitana.

24. □ Dimecres dins l'octava de Pasqua [Ac 3,1-10 / Sl 104 / Lc 24, 13-35]. Sant Fidel de Sigmaringen, prev. caputxí i mr. a Suïssa (1622). Sant Pere Ermengol, mr. mercedari (cap al 1304), de la Guàrdia dels Prats (Conca de Barberà). Conversió de sant Agustí; sant Gregori d'Elvira, bisbe; santa Maria-Eufràsia Pelletier, rel., fund. Congregació del Bon Pastor; sant Benet Menni, prev., fund. Gnes. Hospitalàries del Sagrat Cor (HSCJ); sants Cerasi i Febadi, bisbes.

25. □ Dijous dins l'octava de Pasqua [Ac 3,11-26 / Sl 8 / Lc 24, 35-48]. Sant Marc, evangelista, cosí de Bernabé, deixeble de Pere i company de Pau. Sant Ania, bisbe; santa Calixta, mr.

26. □ Divendres dins l'octava de Pasqua [Ac 4,1-12 / Sl 117 / Jn 21, 1-14]. Sant Isidor (†636), bisbe de Sevilla (successor del seu germà Leandre) i doctor de l'Església, venerat a Lleó. Mare de Déu del Bon Consell; sant Clet I o Anacleto, papa i mr.; sant Marcel·lí, papa i mr.; sant Pascasi, bisbe; sant Rafael Arnaiz Baron, trapenc.

27. □ Dissabte dins l'octava de Pasqua [Ac 4,13-21 / Sl 117 / Mc 16,9-15]. La solemnitat litúrgica de la Mare de Déu de Montserrat, patrona principal de Catalunya (coronada 1881, entronitzada 1947), es trasllada al 30 d'abril. Sant Toribi de Mogrovejo, bisbe; santa Zita, vg., de Lucca (s. XIII), patrona de les treballadores domèstiques; beats Domènec i Gregori, preveres de Barbastre.

28. □ † Diumenge vinent, II de Pasqua o de la Divina Misericòrdia (lit. hores: **2a setm.**) [Ac 5,12-16 / Sl 117 / Ap 1,9-11a.12-13.17-19 / Jn 20,19-31]. Sant Pere Chanel (1803-1841), prev. Marista i mr. a Oceania. Sant Prudenci, bisbe; sant Cirí, mr.; sant Lluís-Maria Grignon de Montfort, prev.; santa Valèria, mare de família mr.; beat Luquesi, terciari franciscà.

DIUMENGE DE PASQUA DE LA RESURRECCIÓ DEL SENYOR

COMENTARI

Lectura dels Fets dels Apòstols

(Ac 10,34a.37-43)

En aquells dies, Pere prengué la paraula i digué: «Ja sabeu què ha passat darrerament per tot el país dels jueus, començant per la Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es fessin batejar. Parlo de Jesús de Nazaret. Ja sabeu com Déu el consagrà ungint-lo amb l'Esperit Sant i amb poder, com passà per tot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell. Nosaltres som testimonis de tot el que va fer en el país dels jueus i a Jerusalem. Després el mataren penjant-lo en un patíbul. Ara bé: Déu el ressuscità el tercer dia, i concedí que s'aparegués, no a tot el poble, sinó a uns testimonis que, des d'abans, Déu havia escollit, és a dir, a nosaltres, que hem menjat i hem begut amb ell després que ell hagué ressuscitat d'entre els morts. Ell ens ordenà que prediquéssim al poble assegurant que ell és el qui Déu ha destinat a ser jutge de vius i de morts. Tots els profetes donen testimoni a favor seu anunciant que tothom qui creu en ell rep el perdó dels pecats gràcies al seu nom».

Salm responsorial (117)

R. *Avui és el dia en què ha obrat el Senyor, alegrem-nos i celebrem-lo.*

Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo, / perdura eternament el seu amor. / Que respongui la casa d'Israel: / perdura eternament el seu amor. R.

La dreta del Senyor fa proeses, / la dreta del Senyor em glorifica. / No moriré, viuré encara, / per contar les proeses del Senyor. R.

La pedra que rebutjaven els constructors / ara corona l'edifici. / És el Senyor qui ho ha fet, / i els nostres ulls se'n meravellen. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 3,1-4)

Germans, ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra. Vosaltres vau morir, i la vostra vida està amagada en Déu juntament amb el Crist. Quan es manifestarà el Crist, que és la vostra vida, també vosaltres apareixereu amb ell plens de glòria.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 20,1-9)

El diumenge Maria Magdalena se n'anà al sepulcre de matí, quan encara era fosc, i veié que la pedra havia estat tretta de l'entrada del sepulcre.

Ella se'n va corrents a trobar Simó Pere i l'altre deixeble, aquell que Jesús estimava tant, i els diu: «S'han endut el Senyor fora del sepulcre i no sabem on l'han posat».

Llavors, Pere, amb l'altre deixeble, sortí cap al sepulcre. Corrien tots dos junts, però l'altre deixeble s'avançà i arribà primer al sepulcre, s'ajupí per mirar dintre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però no hi entrà.

Darrera d'ell arribà Simó Pere, entrà al sepulcre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però el mocador que li havien posat al cap no estava aplanat com el llençol, sinó lligat encara al mateix lloc.

Llavors entrà també l'altre deixeble que havia arribat primer al sepulcre, ho veié i cregué.

Fins aquell moment encara no havien entès que, segons les Escripures, Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts.

Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles

(Hch 10,34a.37-43)

En aquellos días, Pedro tomó la palabra y dijo: «Vosotros conocéis lo que sucedió en toda Judea, comenzando por Galilea, después del bautismo que predicó Juan. Me refiero a Jesús de Nazaret, ungido por Dios con la fuerza del Espíritu Santo, que pasó haciendo el bien y curando a todos los oprimidos por el diablo, porque Dios estaba con él. Nosotros somos testigos de todo lo que hizo en la tierra de los judíos y en Jerusalén. A este lo mataron, colgándolo de un madero. Pero Dios lo resucitó al tercer día y le concedió la gracia de manifestarse, no a todo el pueblo, sino a los testigos designados por Dios: a nosotros, que hemos comido y bebido con él después de su resurrección de entre los muertos.

Nos encargó predicar al pueblo, dando solemne testimonio de que Dios lo ha constituido juez de vivos y muertos. De él dan testimonio todos los profetas: que todos los que creen en él reciben, por su nombre, el perdón de los pecados».

Salmo responsorial (117)

R. *Este es el día que hizo el Señor: sea nuestra alegría y nuestro gozo.*

Dad gracias al Señor porque es bueno, / porque es eterna su misericordia. / Diga la casa de Israel: / eterna es su misericordia. R.

«La diestra del Señor es poderosa, / la diestra del Señor es excelsa». / No he de morir, viviré / para contar las hazañas del Señor. R.

La piedra que desecharon los arquitectos / es ahora la piedra angular. / Es el Señor quien lo ha hecho, / ha sido un milagro patente. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Colosenses (Col 3,1-4)

Hermanos: Si habéis resucitado con Cristo, buscad los bienes de allá arriba, donde Cristo está sentado a la derecha de Dios; aspirad a los bienes de arriba, no a los de la tierra.

Porque habéis muerto; y vuestra vida está con Cristo escondida en Dios. Cuando aparezca Cristo, vida vuestra, entonces también vosotros apareceréis gloriosos, juntamente con él.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 20,1-9)

El primer día de la semana, María la Magdalena fue al sepulcro al amanecer, cuando aún estaba oscuro, y vio la losa quitada del sepulcro.

Echó a correr y fue donde estaban Simón Pedro y el otro discípulo, a quien Jesús amaba, y les dijo: «Se han llevado del sepulcro al Señor y no sabemos dónde lo han puesto».

Salieron Pedro y el otro discípulo camino del sepulcro. Los dos corrían juntos, pero el otro discípulo corría más que Pedro; se adelantó y llegó primero al sepulcro; e, inclinándose, vio los lienzos tendidos; pero no entró.

Llegó también Simón Pedro detrás de él y entró en el sepulcro: vio los lienzos tendidos y el sudario con que le habían cubierto la cabeza, no con los lienzos, sino enrollado en un sitio aparte.

Entonces entró también el otro discípulo, el que había llegado primero al sepulcro; vio y creyó.

Pues hasta entonces no habían entendido la Escritura: que él había de resucitar de entre los muertos.

Ressò de la Vetlla Santa

MN. MARCOS ACEITUNO DONOSO

Dones santes en el sepulcre (1890) de William-Adolphe Bouguereau

El protagonisme que sant Lluç ha donat a les dones en aquesta escena essencial de la vida de Crist no l'ha pas produït ell, l'ha heretat de la Tradició apostòlica mateixa, dels testimonis oculars que han viscut en primera persona l'esdeveniment que ha canviat el ritme del món.

Oh pietoses dones, que vàreu preparar els perfums i els unguents per venerar un Crist mort, us heu trobat una Admirable Sorpresa!

Oh pietoses dones, que restàreu perplexes en trobar obert el sepulcre que havia de contenir les despulles de Crist Crucificat, us heu trobat amb dos personatges de vestits resplendents!

Oh pietoses dones, que vàreu rebre el primer Anunci pasqual de boques celestials: que Crist no podia romandre mort, sinó que havia de ressuscitar al tercer dia...!

Oh pietoses dones, que anunciàreu l'Evangelí de la salvació als primers apòstols i els va costar de creure, perquè pensaven que anàveu errades!

Oh pietoses dones, que vàreu conduir Pere al sepulcre perquè descobrí que tot havia de ser renovat!

Oh pietoses dones, volem unir-nos al vostre testimoni pasqual, volem unir-nos a la vostra experiència del Senyor viu i ressuscitat, volem restar amb vosaltres com si ens trobéssim allà mateix!

Oh pietoses dones, testimonis de la Pasqua de nostre Senyor Jesucrist, gràcies a vosaltres, i sobretot, gràcies a l'Esperit Sant que us va donar boca i saviesa d'apòstols i un cor de Pentecosta!

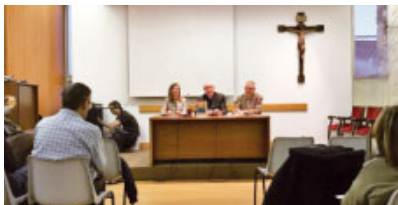
VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Aquest diumenge 21, a les 12 h. Presideix la Missa del dia de Pasqua a la Catedral i imparteix la Benedicció Apostòlica.

Diumenge 28, a les 18 h. Presideix la celebració de l'Eucaristia a l'Aplec pasqual de l'Arxiprestat Sabadell Centre i Sud.

Notícies

Presentació de l'Informe sobre la llibertat religiosa en el món. El dijous 28 de març, Mons. Saiz Meneses presidí a la Sala Capitular de la Catedral l'acte de presentació de l'Informe sobre la llibertat religiosa en el món, que realitza cada any la fundació pontifícia Ajuda a l'Església Necessitada, el Delegat de la qual a Terrassa és el Sr. Giorgio Chevallard.

La Sra. Marta García ha col·laborat en l'elaboració de l'informe i n'ha fet la presentació detallada. A continuació, el Sr. Bisbe presidí la Missa a la Catedral.

24 hores per al Senyor. La nit del 29 al 30 de març, moltes esglésies de la diòcesi estigueren obertes per a la pregària, l'adoració i el sagrament de la re-

24 hores per al Senyor a la Catedral

24 hores per al Senyor a Sant Feliu de Sabadell

conciliació seguint, un any més, la invitació del Papa Francesc.

Col·locació d'un cruceiro al Pla del Bonaire. El divendres 29 de març es va instal·lar en el jardí de l'església de Sant Jaume, al Pla del Bon Aire de Terrassa, un cruceiro típic dels que es poden trobar en el Camí de Sant Jaume de Galícia. El diumenge 21 de juliol, en la proximitat de la festa de Sant Jaume, serà beneït per Mons. Saiz Meneses.

En la pau de Crist

El P. Joan Pegueroles Moreno, jesuïta, morí el dijous 28 de març a l'infermeria del Centre Borja a Sant Cugat del Vallès. Tenia 90 anys d'edat, 68 de vida religiosa i 59 de presbiterat.

Agenda

XV Aplec pasqual de Sabadell. Diumenge 28 d'abril, II de Pasqua, les parròquies de l'Arxiprestat Sabadell Centre i Sud es trobaran a les 18 h a la parròquia de Sant Feliu de Sabadell per a la celebració de l'Eucaristia presidida per Mons. Josep Àngel Saiz Meneses, Bisbe de Terrassa.

Romiatge pasqual dels malalts. El diumenge 4 de maig tindrà lloc el Romiatge pasqual dels malalts al Santuari diocesà de la Mare de Déu de la Salut (Sabadell). Programa: de 10 a 11 h, arribada; 11 h, celebració de l'Eucaristia presidida per Mons. Salvador Cristau i veneració de la Mare de Déu; dinar de pic-nic; de 15 a 16 h, havaneres.

Pelegrinatge diocesà a Assís i Bolònia. Tindrà lloc del 19 al 22 de setembre. Seguint les petjades de sant Francesc d'Assís i sant Domènec de Guzman, es visitarà Florència, Assís i Bolònia. Inscripcions a www.bisbatdeterrassa.org

Felicitatció de Pasqua

La Redacció del *Full Dominical* desitja als lectors una celebració joiosa de Pasqua i de tota la Cinqüantena Pasqual.

REMAD MAR ADENTRO

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Obispo de Terrassa

¡Cristo vive y es nuestra esperanza!

¡Santa Pascua de Resurrección a todos! ¡Cristo vive y es nuestra esperanza! Hoy quiero hacer referencia a la Exhortación Apostólica postsinodal del Santo Padre Francisco *Christus vivit*, dedicada a los jóvenes, fruto de la XV Asamblea Ordinaria General del Sínodo de los Obispos que se celebró del 3 al 28 de octubre de 2018, que fue presentada el pasado 2 de abril. Las dos primeras palabras del texto, que se convierten en el título de la exhortación, resumen su contenido y nos ofrecen una clave hermenéutica para interpretar todo el texto. El mensaje fundamental que el Papa quiere transmitir, tal como se destacó en la presentación, es que Jesucristo no pertenece sólo al pasado, sino también al presente y al futuro, porque Él es la Vida eterna. Por eso, cada generación de creyentes descubre en él un contemporáneo y un compañero de camino. El papa Francisco ha querido que la publicación de este documento tenga lugar en el aniversario de la muerte

de san Juan Pablo II, el Papa que escribió la primera Carta a los jóvenes del mundo en 1985, con ocasión del Año Internacional de la Juventud.

¡Cristo vive y es nuestra esperanza! En el capítulo cuarto de la mencionada Exhortación Apostólica el Papa se refiere al gran anuncio que debemos escuchar atentamente: que Dios es amor, que Cristo te salva y vive, que el Espíritu da vida. Dios es misericordia, es Amor, nos ama personalmente. La Buena Nueva del Evangelio es que somos hijos de Dios. Estamos llamados a contemplar y a vivir la experiencia del amor de Dios, a contemplar y hacer experiencia de Dios Padre misericordioso. Estamos llamados a vivir y a ser testimonios de esta experiencia de filiación. También contemplamos la grandeza del ser humano, que es dignificado hasta el punto de ser hijo de Dios, llamado a formar una familia en fraternidad y comunión. Por último, tenemos que vivir la actitud filial confiando plenamente en el Padre y

en su providencia amorosa, «como un niño en brazos de su madre» (*Sal* 130,2).

Cristo nos salva. Entregó su vida en la cruz para salvarnos; dio la vida por todos y por cada uno de los redimidos. Con san Pablo podemos repetir: «Vivo de la fe en el Hijo de Dios, que me amó y se entregó a sí mismo por mí» (*Ga* 2,20). Desde la contemplación de la cruz percibimos el inmenso amor de Dios a todas las personas, de todos los lugares, de todos los tiempos. Un amor infinito, encarnado en la actuación misericordiosa de Jesús, que alcanza en la cruz su máxima realización. Lo que da valor redentor a la crucifixión no es tanto el dolor padecido sino el amor inmenso de Dios que no se detiene ante el sufrimiento máximo. Lo que salva a la humanidad es el amor infinito de Dios encarnado en esa muerte. Pero el Crucificado «resucitó al tercer día, según las Escrituras» (*1Cor* 15,4). La Resurrección del Señor es, en definitiva, su consagración como

el Salvador, como el Señor que conquista la vida y domina ya sobre la misma muerte, que ha sido vencida.

El Espíritu da vida. Es el principio vivificante de la Iglesia, el «alma de la Iglesia», el «corazón de la Iglesia». La caridad cristiana es un amor sobrenatural, y es el horizonte donde el Espíritu Santo coloca a los fieles de Cristo; también ese mismo Espíritu promueve en nuestro interior una auténtica oración cristiana, viene en ayuda de nuestra flaqueza para enseñarnos a pedir lo que nos conviene; es creador de unidad dentro de la comunidad cristiana a través del vínculo del amor, y también impulsa a entablar relaciones de caridad con todas las personas, sin discriminar a nadie. El Espíritu Santo prepara los corazones para recibir el anuncio salvador y los dinamiza para que den frutos propios de la vida pascual: amor, paz, paciencia, afabilidad, bondad, lealtad, modestia, alegría (cf. *Ga* 5,23). ¡Santa Pascua una vez más a todos vosotros!